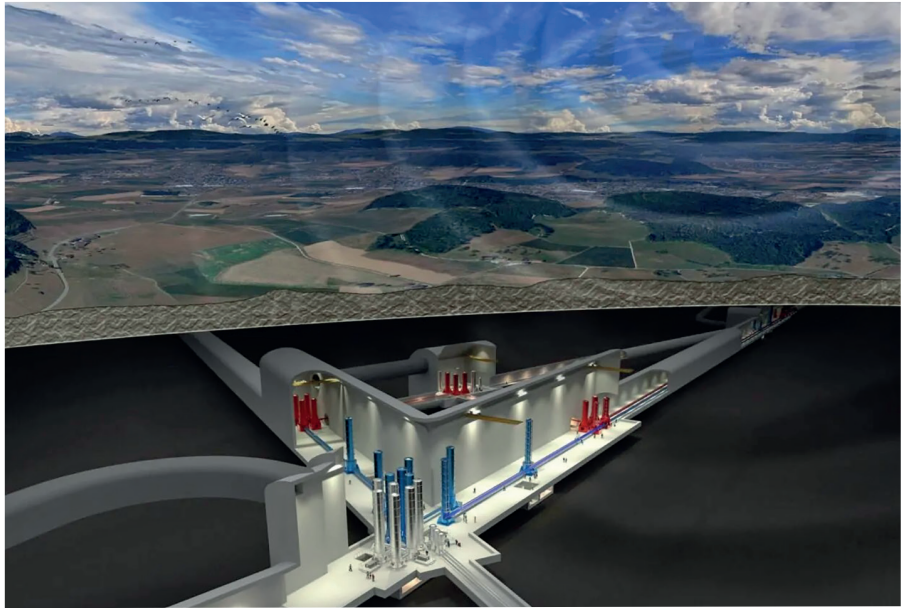

Komt de Einstein Telescope in Wallonië?

Het is goed mogelijk dat de Einstein Telescope niet op Nederlands grondgebied maar in Wallonië komt te liggen. Dat verklaren Hans Plets en Stan Bentvelsen van het projectbureau Einstein Telescope EMR in de Limburgse media.

Het Zuid-Limburgse grensgebied met België en Duitsland is een van de kandidaat-locaties – naast Sardinië en Saksen (Duitsland) – waar deze gravitatiegolfdetector van de derde generatie vanaf 2028 gebouwd zou moeten worden. De Einstein Telescope (ET) is een driehoekige configuratie van tien kilometer lange armen die, om zoveel mogelijk afgeschermd te zijn van trillingen, op een diepte van 250 meter komt te liggen (*Zenit* april 2020, thema-artikelen). Om die trillingen, de geschiktheid van de ondergrond en de mogelijke posities van de drie hoekpunten in kaart te brengen, zijn er vorig jaar boringen verricht. Met als uitkomst dat de bodem in het Zuid-Limburgse Heuvelland langs de grens met België niet geschikt lijkt. Momenteel zijn nog meer boringen gepland, voorlopig allemaal op Belgisch grondgebied. Ook de minder strenge stikstofregels in Wallonië zouden een rol spelen, wat de bouw van de ET daar gemakkelijker maakt.

Impressie van de Einstein Telescope. (Nikhef)

Geheel als een verrassing komt een mogelijk Waalse locatie voor de ET niet. Op informatiebijeenkomsten die het projectbureau in het voorjaar van 2024 voor het publiek in het Nederlands-Belgisch-Duits grensgebied heeft gehouden, werd hierop door bij het geologisch onderzoek betrokken personen al gehint. Het projectbureau benadrukt dat ook bij een volledig 'Waalse' ET, het belang van

de komst van de detector naar deze regio voor Nederland onverminderd groot blijft. Overigens loopt er ook een onderzoek naar twee L-vormige detectoren, met ieder twee haaks op elkaar staande, 15 kilometer lange armen, als alternatief voor één driehoek. Op zijn vroegst wordt volgend jaar bepaald welke van de drie kandidaat-locaties de ET krijgt toegewezen. (SV/De Limburger, L1)

Lintje voor meteorenwaarnemer Koen Miskotte

Langdurig, onbetaald vrijwilligerswerk met een maatschappelijke functie niet gerelateerd aan de betaalde werkzaamheden: dat zijn zo'n beetje de criteria om in aanmerking te komen voor een koninklijke onderscheiding. Zelden komt deze eer toe aan iemand die zich verdienstelijk heeft gemaakt als amateurastronoom. Op 25 april kreeg Koen Miskotte de versierselen behorend bij Ridder in de Orde van Oranje-Nassau opgespeld door de Ermeloose burgemeester Hans van Daalen. Dit in het bijzijn van een 12-tal leden van de Dutch Meteor Society en familieleden, nadat Koen onder voorwendsel naar het gemeentehuis was gelokt.

Naast zijn drukke werkzaamheden als banketbakker verricht Koen Miskotte in 2025 al 45 jaar vrijwel elke heldere nacht (wetenschappelijke) waarnemingen aan meteoren. Naast het visueel waarnemen (bijna 100.000 waarnemingen!) is Koen ook actief met een *all-sky* station dat deel uitmaakt van het Europees Vuurbolnetwerk en in het door de NASA gecoördineerde videonetwerk CAMS.

Koen heeft vele wetenschappelijk waardevolle artikelen gepubliceerd in vakbladen als *e-Meteor News*, *Radiant*, *Journal of the Dutch Meteor Society* en *WGN*, uitgegeven door de International Meteor Organisation. Ook schrijft hij voor populairwetenschappelijke bladen als *Zenit*. De waarnemingen van Koen zijn immer zorgvuldig, goed gedocumenteerd en regelmatig van wetenschappelijke waarde. Ook neemt hij al vele jaren deel aan expedities en

Burgemeester Van Daalen spelt Koen Miskotte de versierselen op van Ridder in de Orde van Oranje-Nassau.

waarnemingscampagnes. Sinds 2020 is hij voorzitter van de Stichting Dutch Meteor Society, een organisatie die zich bezighoudt met het wetenschappelijk onderzoek van meteoren in de breedste zin.

Een innemende toespraak van de burgemeester, een royale bos bloemen en gebak – van een andere bakkerij dan die van Koen – completeerden de uitreiking van de onderscheiding. (Hans Betlem, Dutch Meteor Society)